

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По1 8/11
Дана 25.05.2011. године
Б Е О Г Р А Д

организовани криминал разбојничка крађа и разбојништво

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Зорана Савића, председника већа, Александре Златић, Мирјане Поповић, Душка Миленковића и Синише Важића чланова већа, уз учешће вишег судијског сарадника Марине Барбир, као записничара, у кривичном поступку против окривљеног АА и др., због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ., одлучујући о жалбама окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката АБ, бранилаца окривљеног ББ, адвоката БА и адвоката БА1, браниоца окривљеног ГГ, адвоката ГА, браниоца окривљеног ДД, адвоката ДА, браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката ЂА, окривљене ВВ и њеног браниоца адвоката ВА, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К.По1.бр.171/10 од 07.10.2010.године, у седници већа одржаној у дане 23. и 25.05.2011.године у смислу члана 375 ЗКП у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Драгослава Марковића, окривљених и њихових бранилаца, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВАЊЕМ ЖАЛБИ браниоца окривљене ВВ, адвоката ВА у односу на кривично дело разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 2 и 1 КЗ описано у ставу II изреке пресуде, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката АБ, бранилаца окривљеног ББ адвоката БА и БА1, браниоца окривљеног ГГ адвоката ГА и Тужиоца за организовани криминал у односу на окривљену ВВ, у делу одлуке о изреченим казнама, браниоца окривљене ВВ адвоката ВА и браниоца окривљеног ГГ, адвоката ГА у делу одлуке о мери безбедности одузимања предмета и по службеној дужности у делу одлуке о одузимању имовинске користи проистекле из кривичног дела у односу на окривљену ВВ, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1.бр.171/10 од 07.10.2010.године па Апелациони суд у Београду, Посебно одељење:

I

Окривљену ВВ, са личним подацима као у списима предмета на основу члана 355 тачка 2 ЗКП

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је марта 2008.године окривљенима ББ, ГГ и ДД по налогу окривљеног АА дала

износ од 500 еура ради куповине путничког моторног возила марке „Рено 19 Шамад“ браон боје, којим возилом су без регистарских таблица окривљени ББ, ГГ и ДД препречили пут транспортном комбију марке „Форд Транзит“ жуте боје рег.ознаке БГ _ , гаражни број _ власништво ЈП ПТТ „Саобраћај Србије“ који је превозио новац из Поште 2 у Пошту 22 и након чега су двојица од наведене тројице окривљених маскирани капама фантомкама, држећи у рукама ватрено оружје-пиштоље отворили врата комбија и наредили оштећенима да изађу из возила предају мобилне телефоне, легну на коловоз улице и остану мирни, што су оштећени у страху за своју безбедност и учинили, а потом, када је из возила изашао трећи оптужени, отворили бочна врата комбија и изнели укупно 7 специјалних сигурносних кофера за транспорт новца и драгоцености са електрохемијском заштитом у којима се налазио новац у укупном износу од 21.150.000,00 власништво ЈП ПТТ „Саобраћаја Србије“ ставили у њихово возило марке „Рено“ и одвезли се до Гламочке улице број 15 у којој су сигурносне кофере са новцем пребацили у раније припремљено возило непознате марке којим су се потом одвезли у Калуђерицу у ул. Цетињску где су кофере сакрили пошто су претходно како би уништили трагове овом возилу марке „Рено 19“ запалили а након неколико дана кофере насилно отворили и новац поделили,

-чиме би извршила кривично дело разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 2 и 1 КЗ.

II

Окривљеног АА, задржавајући као правилно утврђене појединачне казне затвора и то за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ под I изреке првостепене пресуде у трајању од једне године, за кривично дело разбојништво из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ под II изреке првостепене пресуде у трајању од седам година и шест месеци и за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ под III тачка 2. изреке првостепене пресуде у трајању од десет месеци те за кривична дела изазивање панике и нереда из члана 343 став 1 КЗ под IV тачкама 1 и 2 у трајању од по шест месеци, на основу чланова 60 и 63 КЗ осуђује на **јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година и 6 (шест) месеци** у коју казну ће му се урачунати и време које је провео по лишењу слободе и у притвору од 14.08.2009.године па до упућивање у установу за издржавање казне затвора а најдуже док не истекне време трајања казне изречене овом пресудом.

Окривљеног ББ, задржавајући као правилно утврђене појединачне казне затвора и то за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ под I изреке првостепене пресуде казну затвора у трајању од седам месеци, за кривично дело разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ под II изреке првостепене пресуде казну затвора у трајању од пет година и шест месеци, за кривична дела изазивање панике и нереда из члана 343 став 1 КЗ под IV тачкама 1 и 2 казне затвора у трајању од по четири месеца, на основу члана 60 и 63 КЗ осуђује на **јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година** у коју ће му се урачунати и време лишења слободе и време у притвору од 10.07.2008.године па до упућивања у установу за издржавање казне затвора али најдуже док не истекне време трајања казне изречене овом пресудом.

Окривљеног ГГ, задржавајући као правилно утврђене казне затвора за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ под I изреке првостепене пресуде казну затвора у трајању од четири месеца, за кривично дело разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ под II изреке првостепене пресуде казну затвора у трајању од четири године, за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ под III тачка 2 казну затвора у трајању од четири месеца, за кривично

дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ под III тачка 3 казну затвора у трајању од шест месеци, на основу члана 60 и 63 КЗ осуђује на **јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци** у коју ће му се урачунати време лишења слободе и у притвору почев од 10.07.2008. па до 07.10.2010.године, када му је притвор укинут.

Окривљеној ВВ за кривично дело из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ за које је оглашена кривом првостепеном пресудом, на основу чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ **утврђује казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци** па узимајући као утврђену казну затвора у трајању од три месеца за кривично дело из члана 346 став 2 КЗ на основу члана 60 и 63 КЗ окривљену осуђује на **јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци** у коју ће јој се урачунати време лишења слободе и време у притвору од 10.07.2008. па до 16.04.2009.године када јој је притвор укинут.

III

ОДБИЈА СЕ предлог Тужиоца за организовани криминал за одузимање предмета употребљених приликом извршења кривичних дела односно намењених извршењу кривичних дела и то у односу на:

1. Окривљеног ГГ - једног путничког моторног возила марке „Алфа Ромео 147“ број мотора АР __, број шасије __, година производње 2002. са саобраћајној дозволом и полисом осигурања за то возило и једну возачку дозволу издату на име ГГ и два контакт кључа за путничко моторно возило марке „Алфа Ромео 147“ ближе описано као у потврди о привремено одузетим предметима МУП-а РС Дирекције полиције ПУ за град Београд УКП II Одељење од 10.07.2008. године.

2. Окривљену ВВ - пет картица мобилне телефоније, 2 мобилна телефона са припадајућим картицама и 2 пластичне картице МТС без претплатничке картице (ближе описано као у потврди о привремено одузетим предметима МУП-а РС ПУ за град Београд УКП II Одељење од 10.07.2008.године).

IV

На основу чланова 91 и 92 КЗ, од окривљених АА, ББ, ГГ, ДД и ЂЂ **ОДУЗИМА СЕ** имовинска корист прибављена кривичним делом па се окривљени обавезују да солидарно плате износ од 21.150.000,00 динара у корист буџетских средстава РС у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака ове пресуде.

У преосталом делу жалбе бранилаца окривљених и јавног тужиоца **ОДБИЈАЈУ СЕ** као неосноване и у непреиначном делу првостепена пресуда **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду - Посебног одељења К.По1.бр.171/10 од 07.10.2010.године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, кривичног дела разбојништво из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ, кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, кривичног дела изазивање панике и нереди из члана 343 став 1 КЗ и у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ и два кривична дела изазивање панике и нереди из члана 343 став 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ па му је за

кривично дело злочиначко удруживање под I изреке првостепене пресуде утврђена казна затвора у трајању од једне године, за кривично дело разбојништво казна затвора у трајању од седам година и шест месеци, за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја казна затвора у трајању од десет месеци и за кривична дела изазивање панике и нереди казна затвора у трајању од по шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од десет година у коју ће му се урачунати време лишења слободe и време проведено у притвору.

Окривљени ББ оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, једног кривичног дела разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ и два кривична дела изазивање панике и нереди из члана 343 став 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ па му је за кривично дело злочиначко удруживање утврђена казна затвора у трајању од седам месеци за кривично дело разбојништво казна затвора у трајању од пет година и шест месеци и за кривично дело изазивање панике и нереди казна затвора у трајању од по четири месеца те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година и шест месеци у коју ће му се урачунати време лишења слободe и у притвору.

Окривљени ГГ оглашен је кривим због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ те му је за кривично дело злочиначко удруживање утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, за кривично дело разбојништва казна затвора у трајању од четири године за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ казна затвора у трајању од четири месеца за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја и члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ казна затвора у трајању од шест месеци па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година у коју ће му се урачунати време лишења слободe и време у притвору.

Окривљени ДД оглашен је кривим због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ, једног кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ па му је за кривично дело злочиначко удруживање утврђена казна затвора у трајању од пет месеци, за кривично дело разбојништва казна затвора у трајању од четири године и четири месеца, за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја казна затвора у трајању од десет месеци.

Окривљена ВВ је оглашена кривом због извршења кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 2 КЗ, извршења кривичног дела разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ и због извршења кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ па јој је за кривично дело злочиначко удруживање утврђена казна затвора у трајању од три месеца за кривично дело разбојништва казна затвора у трајању од три године а за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја казна затвора у трајању од четири месеца те је осуђена на јединствену казну затвора у трајању од три године и пет месеци у коју ће се урачунати време лишења слободe и време које је провела у притвору.

Окривљени ЂЂ оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ помагањем у вези члана 35 КЗ за који му је изречена казна затвора у трајању од три године у коју ће му се урачунати време лишења слободe и време које је провео у притвору.

На основу члана 87 став 1 у вези члана 79 став 1 тачка 7 и 80 КЗ према окривљено је изречена мера безбедности одузимања предмета па од окривљеног АА су одузети мобилни телефони картица мобилне телефоније меморијска картица и батерија ближе описана у реверсу Окружног затвора у Београду 09.07.2010.године, од окривљеног ББ три мобилна телефона, 11 комада метака калибра 7,62мм и једна претплатничка картица мобилне телефоније и један пајсер метални краћи, један чекић, два шрафцигера, један виљушкасти кључ све ближе описано у записнику о претресању стана и других просторија МУП-а РС Дирекције полиције ПУ за град Београд УКП II одељења од 10.07.2008.године, од окривљеног ГГ одузет је један пиштољ марке „Црвена застава“ калибра 7,65мм модел М-70 црне боје, без фабричког броја, 1 пиштољ марке „Црвена застава“ калибра 9мм сребрне боје са црним корицама без фабричког броја (избрушену), једну реплику револвера црне боје марке „Ека 98“, 18 комада метака калибра 7,65мм, 8 комада метака калибра 9мм, 2 мобилна телефона са картицом, 2 хало картице и један омот Телеком Србија, 5 картица мобилне телефоније, 1 путничко моторно возило марке „Алфа Ромео 147“ са саобраћајном дозволом и полисом осигурања и једну возачку дозволу издату на име ГГ, 2 контакт кључа за путничко моторно возило марке „Алфа Ромео 147“ све ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима МУП РС Дирекције полиције ПУ за град Београду УКП II Одељење од 10.07.2008. године, од окривљеног ДД одузета су 5 мобилних телефона са припадајућим картицама, 2 картице за мобилну телефонију и 1 оквир за претплатничку картицу мобилне телефоније, један панцир беле боје, 1 ваздушна пушка и 1 ручни бацач ракета РБР М84 калибра 64мм, 3 оквира за аутоматску пушку и 30 метака калибра 7,62мм, 1 оквир за пиштољ марке „ГГ“, 1 пригушивач марке „АРМ 70“, 8 кутија за метке, 25 комада метака калибра 7,65мм, 246 комада метака за аутоматску пушку калибра 7,62мм и 50 комада метака за пиштољ калибра 45мм, све ближе описано као у потврди о привремено одузетим предметима МУП РС ПУ за град Београд УКП II Одељење од 10.07.2008.године, од окривљеног ЂЂ одузет је један мобилни телефон марке „Нокиа“ са припадајућом картицом ближе описан као у потврди о привремено одузетим предметима МУП-а РС Дирекције полиције ПУ за град Београд УКП II Одељење од 10.07.2008.године, од окривљене ВВ одузето је 5 картица мобилне телефоније и једна аутоматска пушка серијског броја _ модел М70 АБ _ са оквиром, 45 комада метака калибра 7,62мм са обичним зрном М 67 и месинганом чауром, 2 мобилна телефона са припадајућим картицама и 2 пластичне картице МТС без претплатничке картице ближе описано као у потврди о привремено одузетим предметима МУП-а РС ПУ за град Београд УКП II Одељење од 10.07.2008.године.

На основу чланова 91 и 92 КЗ од окривљених АА, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ и ВВ одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом па су окривљени обавезани да солидарно плате износ од 21.150.000,00 динара у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. На основу члана 193 и члана 196 ЗКП окривљени АА, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ и ВВ су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате износе који ће бити одређени посебним решењем а да на име паушала плате износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

На основу члана 206 став 1 и 2 ЗКП оштећено јавно предузеће ПТТ саобраћаја Србија са седиштем у Београду упућено је да имовинско правни захтев у делу који се односи на накнаду штете и затезне камате остварује у парничном поступку.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- тужилац за организовани криминал због одлуке о кривичној санкцији, предлагајући да Апелациони суд преиначи побијану пресуду, тако да окривљенима АА, ББ, ГГ,

ДД и ВВ утврди строжије појединачне казне затвора и строжије јединствене казне затвора по закону, односно окривљеном ЂЂ строжију казну затвора;

- окривљени АА због непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни са предлогом да Апелациони суд укине првостепену пресуду у целости у односу на њега и предмет врати на поновно суђење уз молбу да буде обавештен о седници већа другостепеног суда;
- бранилац окривљеног АА, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног законика и одлуке о казни уз предлог да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду у целости у односу на окривљеног АА и предмет врати на поновно одлучивање уз молбу да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;
- бранилац окривљеног ББ, адвокат БА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, предлажући да Апелациони суд, као другостепени, исту укине и предмет врати на поновно суђење, окривљеном ББ укине притвор или побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о казни и окривљеном изрекне блажу казну уз захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;
- бранилац окривљеног ББ, адвокат БА1, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, предлажући да Апелациони суд укине пресуду и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или исту преиначи тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе или му изречене казне затвора појединачно ублажити, те је предложио и да заједно са окривљеним будем обавештен о седници већа другостепеног суда;
- бранилац окривљеног ГГ, адвокат ГА, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП и 368 став 1 тачка 8 ЗКП, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, уз предлог да Апелациони суд побијану пресуду укине и предмет врати на поновно суђење; преиначи, тако што ће окривљеном ГГ изрећи блажу казну или преиначи тако што ће окривљеног ГГ ослободити од оптужбе за извршење кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, кривичног дела разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ и кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ те је захтевала да заједно са окривљеним буде обавештена о седници већа другостепеног суда;
- бранилац окривљеног ДД, адвокат ДА, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП и члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни са предлогом да Апелациони суд првостепену пресуду укине и врати на поновно одлучивање; преиначи тако што ће окривљеном ДД изрећи блажу казну или преиначи тако што ће окривљеног ДД ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 КЗ, кривично дело разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ и кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ уз захтев да заједно са окривљеним будем обавештен о седници већа другостепеног суда;
- бранилац окривљеног ЂЂ адвокат ЂА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни, мери безбедности и одузимању имовинске користи, са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду и предмет врати на

поновно суђење или исту преиначи у односу на окривљеног ЋЋ тако што ће истог ослободити од оптужбе, уз предлог да буде обавештен о седници већа другостепеног суда заједно са окривљеним;

- окривљена ВВ, из свих законских разлога, са предлогом да је другостепени суд ослободи од оптужбе те да буде обавештена о седници већа другостепеног суда;
- бранилац окривљене ВВ адвокат ВА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни, мери безбедности одузимањем имовинске користи и одлуке о имовинско правном захтеву, са предлогом да Апелациони суд преиначи побијану пресуду и окривљену ВВ ослободи од оптужбе да је извршила кривична дела злочиначко удруживање и разбојништво или пресуду укине и врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку уз захтев да буде обавештен о седници већа другостепеног суда заједно са окривљеном. У одговору на жалбу Тужиоца за организовани криминал бранилац окривљеног ББ, адв. БА1 предложио је да Апелациони суд одбије жалбу Тужиоца за организовани криминал као неосновану или да исту не разматра и укине првостепену пресуду, а списе предмета врати на поновни поступак одлучивања.

У одговору на жалбу Тужиоца за организовани криминал, бранилац окривљеног ББ, адвокат БА1 предложио је да се жалба тужиоца одбије или „не разматра“ те је у свему остао при својој жалби и жалбеним предлозима.

У одговору на жалбу Тужиоца за организовани криминал, бранилац окривљеног ЋЋ, адвокат ЋА навео је да сматра да је жалба Тужиоца за организовани криминал неоснована, те је у свему остао при својој жалби и разлозима које је навео са предлогом да се окривљени ЋЋ ослободи од оптужбе.

У одговору на жалбе бранилаца окривљених АА, ББ, ГГ, ЋЋ и ДД као и окривљених АА и ВВ, Тужилац за организовани криминал предложио је да Апелациони суд одбије као неосноване жалбе окривљених и њихових бранилаца изјављене против првостепене пресуде.

Поднеском Ктж.бр. 84/11 од 18.3.2011. године, Тужилац за организовани криминал предложио је да Апелациони суд усвоји жалбу Тужиоца за организовани криминал, а да одбије као неосноване жалбе окривљених и њихових бранилаца.

Разматрајући списе предмета и побијану пресуду, а по оцени навода изнетих у изјављеним жалбама, у одговорима на жалбу, те мишљењу Тужиоца за организовани криминал Апелациони суд у Београду – Посебно одељење је након одржане седнице већа дана 23. и 25.05.2011. године у смислу члана 375 у присуству окривљених и њихових бранилаца, нашао:

Жалба браниоца окривљене ВВ, адвоката ВА основана је у делу у коме се односи на кривично дело разбојништва ближе описано у ставу другом изреке првостепене пресуде, жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, бранилац окривљеног ББ, браниоца окривљеног ГГ и Тужиоца за организовани криминал у односу на окривљену ВВ основане се у делу одлуке о кривичним санкцијама, а жалбе браниоца окривљене ВВ и браниоца окривљеног ГГ, основане су и у делу које се тичу одлуке о мери безбедности одузимања предмета.

БИТНЕ ПОВРЕДЕ ОДРЕДАБА КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА

Члан 368 став 1 тачка 4

-ако је противно Законику била искључена јавност на главном претресу-

Бранилац окривљеног ЂЂ, адвокат ЂА, у изјављеној жалби указује да је првостепени суд приликом доношења пресуде учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 4 ЗКП јер је на главном претресу, на којем је саслушаван окривљени ЂЂ, искључио јавност противно Законику. Бранилац окривљеног сматра да окривљени ЂЂ ни приликом саслушања у полицији, ни приликом саслушања у истрази није у својој одбрани износио ништа што је могло представљати пословну тајну ЈП “ПТТ Саобраћај Србија”, а из изјава сведока возача комбија који је радио у пошти број 2 у Београду јасно се дало закључити да возачи не располажу информацијама које представљају пословну тајну, при чему бранилац окривљеног сматра и да оваквим поступањем првостепени суд погрешно квалификује сазнања односно информације окривљеног ЂЂ као “злата вредне” и те информације како то наводи првостепени суд, окривљени ЂЂ даје окривљеном ДД, како би помогао да се изврши кривично дело разбојништва. Супротно оваквом ставу браниоца окривљеног, Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом саслушања окривљеног ЂЂ искључио јавност у свему у складу са тада важећим чланом 292 ЗКП, налазећи да је искључење јавности у конкретном случају неопходно ради чувања службене тајне која се односи на податке према извештају ЈП “ПТТ Саобраћај Србија” од 08.04.2009. године и интерну документацију која је суду достављена под ознаком “службена тајна – строго поверљиво”, јер првостепени суд није могао да зна садржину исказа окривљеног ЂЂ, али би, да није било искључења јавности, био у немогућности да окривљеном поставља питања о подацима који су достављени од стране ЈП “ПТТ Саобраћаја Србија” под ознаком “строго поверљиво”, па је стога је и оцена браниоца окривљеног о последицама спровођења ове процесне радње на формирање става суда о кривичној одговорности окривљеног ЂЂ, оцењена неоснованом. Осим тога, на овај начин није повређено право одбране окривљеног, јер је његовом саслушању присуствовао бранилац и дата му је могућност да се изјасни о свим чињеницама и доказима који га терете.

Члан 368 став 1 тачка 6

-ако је пресуду донео суд који због стварне ненадлежности није могао судити у тој ствари-

Иако се ни један од бранилаца окривљених на овај законски основ побијања првостепене пресуде није изричито позвао, из жалбених навода свих бранилаца окривљених произилази да сматрају да није било места примени посебних одредаба ЗКП-а у поступку за кривична дела организованог криминала и друга изузетно тешка кривична дела, односно примени мера из члана 504љ будући да сви окривљени и њихови браниоци оспоравају припадност организованој криминалној групи, те уопште постојање организоване криминалне групе, а који наводи се суштински односе на оцену чињеничног стања, о чему ће бити речи у даљем тексту образложења ове пресуде.

Члан 368 став 1 тачка 8

-ако је оптужба прекорачена (члан 351 став 1 ЗКП)-

У изјављеној жалби бранилац окривљеног ГГ, адвокат ГА наводи да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1

тачка 8 ЗКП оглашавајући окривљеног ГГ кривим што је постао припадник организоване групе која је за циљ имала “вршење кривичних дела против имовине и других кривичних дела” за које је прописана казна затвора од најмање 4 године. Бранилац окривљеног наводи и да овакво поступање суда представља и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, а будући да овај суд налази да између оптужбе и изреке првостепене пресуде постоји чињенични идентитет у смислу члана 351 став 1 ЗКП, то првостепена пресуда не садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП, а изнети наводи браниоца окривљеног ГГ биће цењени приликом оцене навода жалби који се тичу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП. Бранилац окривљеног ДД, адвокат ДА, иако у уводу жалбе наводи да првостепену пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП, у образложењу жалбе не наводи у чему се конкретно та повреда састоји па је његова жалба, у овом делу, такође, оцењена неоснованом.

Члан 368 став 1 тачка 10 ЗКП

-ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог Законика не може заснивати-

Изричито или посредно, окривљени АА, његов бранилац адвокат АБ, браниоци окривљеног ББ, адвокати БА и БА1, бранилац окривљене ВВ, адвокат ВА, те бранилац окривљеног ЂЂ, адвокат ЂА, указују да је приликом доношења првостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 10 ЗКП, односно да се првостепена пресуда заснива на доказима на којима се према одредбама ЗКП не може заснивати и то у односу на следеће изведене доказе: телефонске разговоре односно њихове транскрипте; шему телефонских разговора и записник о саслушању окривљене ВВ сачињен у полицији.

Телефонски разговори

Окривљени АА и његов бранилац, браниоци окривљеног ББ, те бранилац окривљене ВВ у изјављеним жалбама су, као и у току првостепеног поступка, тражећи да се издвоје транскрипти прислушких телефонских разговора, указали да кривично дело разбојништво није било садржано у одредби члана 232 став 3 ЗКП. Међутим, по налажењу овог суда, а као што је правилно и исцрпно образложио првостепени суд образлажући због чега је наведене доказне предлоге одбио, телефонски разговори односно њихови транскрипти су прибављени на законит начин у складу са тада важећим чланом 232 ЗКП и уз исте разговоре су достављени извештаји, као и транскрипти у складу са тада важећим чланом 233 ЗКП. Према члану 504-љ ЗКП важећем у време издавања наредби, у ситуацији која се односила на припремање кривичног дела организованог криминала било је наведено да поред мера из члана 232 ЗКП могу се применити и још неке друге мере које изричито предвиђа члан 504-љ по врсти, условима и трајању, што значи да се упућујући карактер одредбе члана 504-љ у делу у коме се помиње члан 232 ЗКП односио само на мере које су овом посебном одредбом проширене и на случајеве у ситуацији када се припрема кривично дело организованог криминала, што води закључку да се односи на било које кривично дело организованог криминала укључујући и кривично дело разбојништва, а не само кривична дела из чувеног, како то првостепени суд наводи, каталога из члана 232 ЗКП. Истина је да су се прве три наредбе за надзор и снимање телефонских и других разговора односно комуникација односиле на кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 КЗ (што по мишљењу бранилаца окривљених представља својеврсно изигравање принудних процесних норми), међутим, ниједном законском одредбом

Законика о кривичном поступку није искључена могућност да се предметна мера одреди односно примењује за више кривичних дела, односно да уколико постоје основи сумње да се припрема неко од кривичних дела из члана 504-а Законика, а не оно за које су првобитно постојали основи сумње, као што је то овде био случај, од утицаја је једино да ли су у моменту подношења предлога постојали основи сумње да је одређено лице учинило кривично дело из члана 504-а што је како произилази из стања у списима предмета несумњиво био случај у односу на окривљеног ББ за кривично дело из члана 246 КЗ. Стога је правилан закључак првостепеног суда да су наредбама истражног судије од 02.04.2008. године и 04.04.2008. године, те према допуни основне наредбе од 30.04.2008. године којом су обухваћена и кривична дела у овом поступку из члана 348 КЗ и разбојништва из члана 206 КЗ, заправо покривени сви разговори у спорном периоду. Осим тога, Апелациони суд налази да је првостепени суд дао правилно образложење због чега је одбио доказне предлоге који се односе на издвајање транскрипата телефонских разговора, на страници 118, образложења побијане пресуде, које, у свему као правилно прихвата и овај суд, а које образложење, заједно са изнетим ставом овог суда, жалбеним наводима бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ нису доведени у питање.

Шема телефонских разговора

Бранилац окривљеног ЂЂ, адвокат ЂА сматра да је шема телефонских разговора доказ на коме се првостепена пресуда не може заснивати, јер иста представља део кривичне пријаве. Апелациони суд сматра да је шема телефонских разговора помоћно средство и да не представља интегрални део кривичне пријаве, те да не садржи податке који се не могу користити. Наиме, подаци у шеми телефонских разговора су заправо подаци који су прибављени поменутом мером слушања и снимања телефонских комуникација и шема телефонских разговора представља само графички приказ који је користио суд у циљу лакше и ефикасније перцепције телефонске комуникације између окривљених, која сама по себи и није доказ. Исту је могао сачинити сам поступајући судија, па је без утицаја да ли је иста предата уз кривичну пријаву, јер на основу саме шеме и није утврђена нека чињеница или околност релевантна за одлучивање у конкретном случају односно у шеми телефонских разговора не постоје подаци, нити елементи који се по закону морају издвојити.

Записник о саслушању окривљене ВВ у полицији

Као што је истицао током првостепеног поступка, бранилац окривљене ВВ, адвокат ВА, сматра да се пресуда на овом доказу не може заснивати, с обзиром да је полиција поступала противно Међународној конвенцији о слободама и правима човека и грађанина, Уставу Републике Србије, Закону о кривичном поступку, полицијској етици и начину обављања послова полиције. У овом делу жалбе, бранилац окривљене ВВ, детаљно понавља и анализира околности под којима је окривљена ВВ дала свој исказ у претходном поступку, а које околности се, према наводима одбране састоје у томе да је окривљеној ускраћено право на одбрану – право на адвоката, да је тучена и малтретирана, да је њен исказ диктирао државни тужилац и слично. Ове наводе ценио је и првостепени суд, како у делу када је цитирао одбрану окривљене, тако и у делу када је образлагао које је доказне предлоге странака одбио. Апелациони суд ће у одговарајућем делу образложења пресуде (у делу који се тиче повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 2 ЗКП) ценити наводе браниоца окривљене који се тичу околности претресања стана. По налажењу Апелационог суда, наведени доказ – исказ окривљене ВВ дат у полицији у присуству браниоца по службеној дужности је у свему подобан да се користи као доказ у конкретном кривичном поступку, будући да је исказ окривљене дат пред органима унутрашњих послова у складу са

одредбом члана 226 став 8 и 9 ЗКП, а жалбени наводи браниоца окривљене, те саме окривљене који се тичу незаконитости поступања органа унутрашњих послова супротни су материјалним доказима – записнику о саслушању који је окривљена потписала без примедби, а ком саслушању је присуствовао иначе бранилац по службеној дужности, адвокат СА.

Члан 368 став 1 тачка 11 ЗКП

-ако је изрека пресуде неразумљива, противречна сама себи или разлозима пресуде или ако пресуда нема уопште разлога или у њој нису наведени разлози о одлучним чињеницама или су разлози потпуно нејасни или у знатној мери противречни или ако у одлучним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника-

Неразумљивост изреке пресуде

Иако се у свим изјављеним жалбама, осим у жалби окривљеног АА, указује да је приликом доношења првостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, једино браниоци окривљених ГГ, ДД и ВВ указују у чему се, по њиховом мишљењу, конкретно састоји наведена повреда, док у осталим изјављеним жалбама подносиоци жалби суштински оспоравају чињенично стање утврђено у првостепеној пресуди о чему ће бити речи у адекватном делу образложења ове пресуде. Жалбени наводи адвоката ГА, адвоката ДА и адвоката ВА, који се односе на ову повреду, тичу се елемената изреке првостепене пресуде који су по њиховом налажењу или неразумљиви или противречни, како сами себи, тако и разлозима датим у образложењу.

Појам организоване криминалне групе

Адвокати ГА, ДА и ВА суштинску сматрају да битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП због којих ваља укинути првостепену пресуду представља околност да првостепени суд у изреци пресуде неразумљиво наводи да је окривљени АА организовао криминалну групу почетком 2008. године у Београду, у циљу вршења кривичних дела против имовине и других кривичних дела **за које је прописана казна затвора у трајању од најмање 4 године** ради стицања материјалне користи. По налажењу Апелационог суда а супротно изнетим наводима, наведена околност не утиче на разумљивост изреке пресуде из следећих разлога:

- 1) првостепени суд је јасно навео да је у конкретном случају применио Кривични законик објављен у “Службеном гласнику РС” број 85 од 06.10.2005. године, са изменама 88/05 од 14.10.2005. године који у члану 346 став 1 прописује да ће се казном затвора од 3 месеца до 5 година казнити ко организује групу или друго удружење које има за циљ вршење кривичних дела за које се може изрећи казна затвора од 3 године или тежа казна. С обзиром на законски текст временска одредница “трајање од најмање 4 године”, представља очигледну омашку коју суд отклања већ у образложењу побијане пресуде на страници 144 наводећи да је у конкретном случају намера окривљених била управо да се удруже са циљем како би чинили кривично дело разбојништва за које се може изрећи казна затвора од 4 године или тежа казна, при чему се термин 4 године очигледно узима из одредаба Законика о кривичном поступку којима се

дефинише појам криминалне групе.

- 2) чињеница је да се за кривично дело разбојништва може изрећи казна од 4 године, која околност представља ако не општепознату чињеницу, оно несумњиво чињеницу која је добро позната свим учесницима у конкретном кривичном поступку. Томе у прилог су и наводи самог браниоца окривљеног ГГ, адвоката ГА која наводи у делу жалбе да у конкретном случају није задовољен услов у погледу запрећене казне који “суд ставља у изреци” што указује да је и браниоцу, као и овом суду, јасно да суд није овлашћен да поставља услове инкриминације у смислу одредбе члана 1 Кривичног законика, те имплицира да се у конкретном случају управо ради о очигледној омашци која ни на који начин изреку не чини неразумљивом.

Време извршења кривичног дела

Браниоци окривљеног ГГ и окривљеног ДД указују да је изрека пресуде неразумљива, с обзиром да се из исте не може закључити када су окривљени ГГ и ДД постали чланови организоване криминалне групе, при чему бранилац окривљеног ГГ указује и да је изрека првостепене пресуде неразумљива и у делу који се тиче кривичног дела из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, у односу на окривљеног ГГ, описано под III тачка 3 у изреци, јер се не види време када је окривљени ГГ наводно учинио предметно кривично дело. По налажењу овог суда, из изреке пресуде јасно произилази да су окривљени ББ, ГГ, ДД и ВВ постали чланови организоване криминалне групе почетком 2008. године, када је окривљени АА и организовао криминалну групу, будући да је “ступање у чланство организоване криминалне групе” последица радњи окривљеног АА, које су временски опредељене на почетак 2008. године. У односу на кривично дело из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ које је стављено на терет окривљеном ГГ и за које је оглашен кривим, Апелациони суд налази да је време извршења кривичног дела довољно опредељено, с обзиром да је опредељен временски период у коме је окривљени неовлашћено носио поменуто оружје од места где је исто пронашао (у Звездарској шуми) до адресе становања оптужене ВВ. Наиме, у изреци под III тачка 3 наведено је да је окривљени АА, након што је лишен слободе, наложио окривљеном ГГ да пронађе пушку и преда на чување окривљеној ВВ, при чему из стања у списима предмета јасно произилази да је датум лишења слободе окривљеног АА 25. октобар 2007. године, па је окривљени ГГ инкриминисану радњу предузео у једном тренутку у временском периоду од 25.10.2007. године па до 10.07.2008. године, када је иста пронађена у стану ВВ од стране припадника МУП-а.

Умишљај окривљене ВВ

Бранилац окривљене ВВ, адвокат ВА у изјављеној жалби указује да је изрека првостепене пресуде неразумљива, будући да у истој није наведен умишљај окривљене ВВ у погледу кривичног дела из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ, међутим, на страни пет првостепене пресуде у изреци, под II, наведено је да су окривљени АА, ББ, ГГ, ДД, ЋЋ и ВВ дана 26.03.2008. године око 05.15 часова у Београду у ул. Устаничкој у висини броја 194 до 196, способни да схвате значај својих дела и управљају својим поступцима свесни забрањености својих радњи, али су поред тога хтели њихова извршења претњом да ће напасти на живот и тело оштећених, одузели новац у износу од 21.150.000,00 динара у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, где се даље описује конкретан начин извршења кривичног дела.

Претња

Неосновано браниоци окривљеног ГГ и ДД наводе да је изрека првостепене пресуде неразумљива будући да се у истој не прецизира на који начин је остварено битно обележје кривичног дела из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ – претња. Ово стога што у изреци пресуде како је претходно наведено, под II, у уводном делу, првостепени суд наводи да су у време и на месту описаном у изреци са директним умишљајем ови окривљени заједно са осталим окривљенима, претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећених радника ЈП ПТТ Саобраћаја Србија одузели новац у износу од 21.150.000,00 динара у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, а на штету ЈП ПТТ Саобраћаја Србија, на тај начин што су, између осталог, окривљени ББ, ГГ и ДД препречили пут транспортном комбију марке „Форд транзит“ жуте боје, који је превозио новац из поште 2 у пошту 22, након чега су двојица од наведених тројице маскирани капама фантомкама држећи у рукама ватрено оружје – пиштоље, отворили врата комбија, наредили оштећенима да изађу из возила, предају мобилне телефоне, легну на коловоз улице и остану мирни, што су оштећени у страху за своју безбедност и учинили, а потом када је из возила изашао и трећи оптужени отворили бочна врата комбија и изнели сигурносне кофере. Наведене радње, по налажењу овога суда, представљају очигледну претњу да ће се напасти на живот и тело оштећених, с обзиром да исте поседују све квалитете неопходне за постојање претње, односно иста је непосредна, стварна и озбиљна. Да ли у случају постојања класичног сценарија из акционих филмова – пресретање аутомобила, фантомке, оружје, упозоравање оштећених заиста треба посебно образлагати и наглашавати да маскирана лица која заустављају комби стављањем веће препреке, држећи ватрено оружје које има могућност да тренутним деловањем одузме живот, наређују оштећенима да предузму одређене радње, очигледно прете да ће напасти на живот и тело оштећених уколико не поступе по налогу?!

Начин организације

Бранилац окривљеног АА, адвокат АБ сматра да је изрека првостепене пресуде неразумљива, будући да суд није прецизирао начин на који је окривљени АА наводно организовао криминалну групу. Појам организације представља општи појам који у свакодневной употреби подразумева групу људи са заједничким циљем која је крајњи резултат организовања, функција организовања почиње оног момента када се успоставе циљеви, а организовање укључује укупно понашање свих учесника и представља свесну припрему за акцију која треба да уследи. Стога, и у кривичноправном смислу, начин организације у свему кореспондира општем појму организовања, па су изнети наводи браниоца окривљеног АА оцењени неоснованим.

Возило

Браниоци окривљених ГГ и ДД сматрају да је изрека пресуде неразумљива и због тога што не постоје ближи идентификациони подаци за возило марке „Рено 19“. По налажењу овога суда, возило је довољно индивидуализовано, с обзиром да се у изреци наводи да је у питању моторно возило марке „Рено 19 шамад“ браон боје, јер ово возило и није било предмет извршења кривичног дела, већ средство намењено извршењу кривичног дела. Изрека не би била неразумљива ни да возило уопште није идентификовано, већ да је наведено и да је у питању непознато возило, при чему су наведени чак и ближи подаци о возилу (марка, тип, боја) а све у циљу успостављања узрочно-последичне везе између припремних радњи – набавке возила и употребе истог приликом извршења кривичног дела разбојништва која узрочно-последична веза је чињеница на којој првостепени суд, између

осталог, заснива свој закључак о постојању организоване криминалне групе.

Информације о транспорту

Бранилац окривљеног ГГ сматра да се неразумљивост изреке пресуде огледа и у томе што се у изреци пресуде не прецизира коме, када и на који начин је окривљени ЂЂ наводно дао информације о транспорту новца. Из образложења побијане пресуде јасно произилази да је окривљени ЂЂ информације давао окривљеном ДД, те су прецизирани време и на начин на који је до такве размене информација дошло. Како организована криминална група функционише као ентитет, чланови су више од простих саизвршилаца односно између њих постоји већи степен кохезије, односно повезаности, па ако је дата информација члану организоване криминалне групе, у конкретном случају ДД, подразумева се да је информација дата групи као ентитету, при чему би било сувишно оптерећивати изреку детаљима о начину прослеђивања информација које, у крајњој линији, служе целој групи.

Недостатак разлога о одлучним чињеницама

Браниоци окривљених који указују да у првостепеној пресуди недостају разлози о одлучним чињеницама, практично ни једним жалбеним наводом не опредељују прецизно за које то одлучне чињенице првостепени суд није дао разлоге, односно није дао јасне разлоге, већ се сви ови наводи пре тичу оцене доказа и става одбране да изведени докази не поткрепљују наводе оптужнице, а тако што браниоци дају сопствену оцену изведених доказа, пратећи одбране свих окривљених, дајући другачију оцену изведених доказа од оне коју је дао првостепени суд, а који је иначе дао јасне и убедљиве разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд осим у делу у ком је суд ценио доказе који се тичу окривљене ВВ и њеног учешћа у организованој криминалној групи о чему ће бити речи у одговарајућем делу образложења ове пресуде.

Члан 368 став 2

-ако суд у току главног претреса није применио или је неправилно применио неку одредбу ЗКП или је на главном претресу повредио право одбране а то је било или је могло бити од утицаја на законито и правилно доношење пресуде-

У изјављеним жалбама указује се да и је приликом доношења првостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка јер је суд приликом доношења пресуде, односно у току главног претреса није применио, односно неправилно је применио одредбе ЗКП-а, те је на претресу повредио право одбране, што је било од утицаја на законито и правилно доношење одлуке.

Првенствено, окривљени АА и његов бранилац у изјављеним жалбама указују да суд није на поуздан начин, односно путем одговарајућег доказа – вештачењем, утврдио да је глас преслушаним телефонским разговорима управо глас окривљеног АА, међутим како на главном претресу, након преслушавања разговора, окривљени АА и то директно упитан, није оспорио да је на снимцима заиста његов глас, то би извођење доказа вештачењем његовог гласа било сувишно, посебно када се има у виду да је овакав закључак суд извео у међусобној повезаности са чињеницом да су телефонски разговори, између осталог вођени и са бројева телефона чије картице су одузете од окривљеног АА односно пронађене приликом његовог

пребацивања у КПЗ Сремска Митровица.

Бранилац окривљеног ЂЂ, адвокат ЂА сматра да је суд учинио битну повреду из члана 368 став 2 ЗКП, тиме што није издвојио шеме телефонских разговора о чему је овај суд претходно дао образложење.

На највећи број битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 2 ЗКП указао је бранилац окривљене ВВ, адвокат ВА. Он сматра да је повређено право одбране окривљене на главном претресу с обзиром да му није било омогућено да преслуша све телефонске разговоре који су као доказ изведени на главном претресу, односно на основу којих су сачињени транскрипти који су као доказ изведени на главном претресу, при чему није спорио да је имао одобрење да исте преслуша, међутим, то није учинио због, како објективних тако и субјективних могућности, па Апелациони суд налази да не постоји никаква повреда права одбране окривљене будући да је браниоцу окривљеног било допуштено да се упозна са свим доказима којима суд располаже, а околност да то није учинио не може се ни на који начин урачунати у пропуст суда. Овај бранилац указује и да је претрес стана окривљене ВВ обављен незаконито, будући да истом није присуствовало лице женског пола. ЗКП у члану 79 став 3 ЗКП који је важио у време предузимања ове процесне радње, није предвиђао да претресу стана мора присуствовати лице женског пола, већ да женско лице мора бити претресано само од стране женског лица, која процесна радња није ни спроведена. Даље, адвокат ВА сматра да су повређене одредбе ЗКП-а, будући да је по потврди о одузетим предметима окривљеној ВВ одузет износ од 600 евра, који износ није предмет нити проистекао из кривичног дела, нити намењен извршењу кривичног дела. Међутим, имајући у виду да ова имовинска корист није одузета од окривљене, нити је наведени новац одузет на основу мере безбедности одузимања предмета, то је у сваком тренутку бранилац окривљене могао да тражи примену одредбе члана 86 ЗКП како би овај новац био враћен окривљеној. Напослетку, адвокат ВА указује да је суд учинио повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 2 ЗКП тиме што није вештачио муницију пронађену у стану окривљене ВВ, а на околност њене исправности, при чему Апелациони суд налази да је ова околност без утицаја на одлучивање, с обзиром да окривљеној ВВ и није стављено на терет да је неовлашћено држала муницију, већ само оружје, како то произилази из изреке првостепене пресуде.

ПОГРЕШНО И НЕПОТПУНО УТВРЂЕНО ЧИЊЕНИЧНО СТАЊЕ

Кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 у вези става 2 из става I изреке пресуде

Закључак да је окривљени АА извршио кривично дело из члана 346 став 1 КЗ, а окривљени ББ, ГГ, ДД и окривљена ВВ кривично дело из члана 346 став 2 КЗ првостепени суд је извео на основу транскрипата преслушаних разговора, извештаја Окружног затвора и КПЗ Сремска Митровица, те потврда о одузетим предметима. Наиме, на страницама 49 до 65 образложења првостепене пресуде, првостепени суд је детаљно анализирао телефонске разговоре, које је окривљени АА водио са окривљенима ББ, ГГ и ДД са бројева телефона који одговарају бројевима телефона на телефонским картицама које су пронађене код окривљеног АА у соби у Окружном затвору, односно у КПЗ Сремска Митровица, те које су одузете од окривљених ББ, ГГ и ДД по потврдама о привремено одузетим предметима. Из наведених разговора, како је правилно закључио првостепени суд, јасно се уочава да су окривљени ББ, ГГ и ДД са окривљеним АА били у интензивном контакту, да им је окривљени АА давао упутства за различите активности које они планирају да предузму, укључујући набавку оружја, врсте оружја, опреме и других средстава намењених извршењу кривичних дела, при

чему је очигледно да се, поводом сваке информације и упутства у правцу евентуалног вршења неког кривичног дела, АА обавезно пита за одобрење и то не само у погледу радњи непосредно везаних за евентуално извршење кривичних дела, већ и за друге ствари, на пример трошење новца од стране сваког припадника криминалне групе. Такође, из разговора се види да окривљени АА даје инструкције сваком од окривљених понаособ упућујући их једне на друге, при чему јасно одређује њихове задатке и улоге у разним активностима. С једне стране, ово јасне указује на хијерархијско устројство ове криминалне групе, а са друге стране, на снажну интерну контролу и дисциплину коју АА остварује над члановима групе, посебно имајући у виду да се он у току целог овог периода налази у притвору. Да се управо ради о разговорима који се тичу извршења кривичних дела односно да је ова група организована управа са циљем вршења кривичних дела јасно се закључује првенствено из чињенице да су и од окривљеног АА и од окривљеног ДД одузета средства, односно предмети намењени извршењу кривичних дела, те је од окривљеног ДД између осталог одузет и панцир, бројни мобилни телефони и телефонске картице. Осим тога, приликом сваког разговора окривљени разговарају у шифрама што указује да нешто крију, а сваки пут када дође до потребе да се нешто детаљно објасни, АА са саговорницима констатује да ће се чути преко „кутије“, односно телефонске говорнице, како то правилно закључује првостепени суд.

Окривљени АА у изјављеној жалби не наводи конкретно због чега је овакав закључак првостепеног суда неправилан, већ уопштено образлаже да никада није организовао криминалну групу, правдајући то чињеницом да се у целом спорном периоду налазио у притвору. Окривљени АА даље у наводима жалбе детаљно образлаже свој однос са окривљеном ВВ и у том смислу објашњава да су се његови разговори са окривљеним ГГ управо односили на то што је окривљени ГГ помагао Весни док је он био у притвору, док је разговоре и са ББ и са ГГ и ДД водио, како каже, из досаде, с обзиром да је био у притвору, а имао је могућност да прича телефоном. Самим тим окривљени, супротно првом делу жалбе када је навео да суд није на поуздан начин утврдио да је у питању његов глас суштински понавља свој навод са главног претреса 17.06.2010. године, да не спори да је глас забележен у телефонским снимљеним разговорима заправо његов глас. Једини разговор који конкретно наводи окривљени АА у изјављеној жалби је разговор од 27.04.2008. године са окривљеним ГГ, где он заправо оспорава да је то ГГ глас и наводи да суд није могао да утврди да је управо са ГГ причао само зато што, како то наводи суд глас „неодољиво“ подсећа на ГГ. И бранилац окривљеног АА, адвокат АБ у овом делу не напада утврђено чињенично стање већ уопштено наводи да сматра да нема доказа да је окривљени АА организовао криминалну групу, те да је суд без доказног утемељења овакав закључак извео оптерећен АА прошлошћу.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат БА оспорава овај део чињеничног стања позивајући се на чињеницу да су телефонски разговори снимани у периоду након извршења кривичног дела разбојништа које је окривљенима стављено на терет и за које су оглашени кривим, па како за ово кривично дело не постоје докази у смислу снимљених телефонских разговора и како нема ДНК трагова на возилу марке „Рено шамад“, односно како, по мишљењу браниоца окривљеног, ни један доказ не указује да је окривљени ББ извршио кривично дело из члана 206 став 3 у вези става 2 и 1 КЗ, то нема ни доказа да је члан ове криминалне групе. Други бранилац окривљеног ББ, адвокат БА1, суштински чињенично не напада овај део првостепене пресуде, већ указује да је чињенично стање непотпуно утврђено, с обзиром да првостепени суд у образложењу наводи да је окривљени АА интензивно комуницирао са окривљенима ББ, ГГ и ДД, те окривљеном ВВ и да су чланови организоване криминалне групе ББ, ГГ и ДД међусобно комуницирали, међутим, нигде у образложењу не цитира те разговоре. По налажењу Апелационог суда, ова околност није од утицаја на другачије одлучивање будући да је према списку телефонских разговора јасно да су ови окривљени имали међусобну комуникацију, при чему није неопходно да суд детаљно

утврђује предмет тих разговора, будући да је закључак о кривици ових окривљених за чланство у организованој криминалној групи довољан њихов контакт и њихови разговори са окривљеним АА, јер за постојање групе и није неопходно да се сви чланови међусобно познају.

Бранилац окривљеног ГГ, адвокат ГА сматра да нема доказа да је окривљени ГГ био припадник ове криминалне групе, јер, осим што је признао извршење кривичног дела из члана 348 став 1 КЗ, нема доказа да је на било који начин „поступао по налогу организатора криминалне групе АА“ како му се то ставља на терет. Првостепени суд није утврдио да је два пиштоља која су код њега пронађена прибавио по налогу организатора криминалне групе, нити му је тако нешто стављено на терет, нити да су ти пиштољи употребљени за извршење било ког кривичног дела. Супротно оваквом ставу браниоца окривљеног, а имајући у виду напред утврђене чињенице које се тичу закључка првостепеног суда о постојању криминалне групе, није неопходно да се посебно утврђује да ли је предметима које је окривљени ГГ несумњиво прибавио као члан групе, а по налогу организатора, (при чему није речено за два пиштоља него за аутоматску пушку) извршио било које кривично дело, имајући у виду елементе кривичног дела из члана 346 став 1 КЗ, већ је битна је његова свест да поступа као члан криминалне групе и да извршава налоге организатора.

Бранилац окривљеног ДД, адвокат ДА у изјављеној жалби у овом делу само паушално наводи да је суд погрешно утврдио чињенично стање, налазећи да је окривљени ДД постао члан криминалне групе.

Неосновано и окривљена ВВ и њен бранилац у изјављеним жалбама указују да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање када је закључио да је ВВ била члан ове криминалне групе. Наиме, првостепени суд сматра да су доказ да је окривљена ВВ била део ове криминалне групе, њени интензивни контакти са окривљеним ГГ око посета АА у затвору, одласка на суђења, активног учешћа у доношењу његових пакета и интензивној размени новца са ГГ по налогу АА, који, у вези претходно анализираних телефонских разговора, из којих се јасно види да је АА давао инструкције ГГ да око било чега што би њему евентуално затребало контактира ВВ, дају по налажењу првостепеног суда јасну слику о њеној улози у овој криминалној групи. С тим у вези, значајно је то што је она са трафике у власништву сведока СС узимала новац и од тога давала окривљеном ГГ одређене количине, којим новцем је, између осталог, купљено возило марке „Рено 19“ због чега је суд закључио да је она била упозната са деловањем наведене криминалне групе. Томе у прилог, по налажењу првостепеног суда, посебно говори чињеница да је и сама изјавила да је након извршења кривичног дела разбојништво, закључила да су то вероватно урадили ГГ и неки клинци, а посебно чињеница да је наведену аутоматску пушку држала у стану. Наиме, бранилац окривљене и сама окривљена оспоравају да је окривљена на било који начин била упозната, односно имала свест о постојању криминалне групе, те да је поступала искључиво као ванбрачна супруга окривљеног АА, при чему су сви контакти са окривљеним ГГ били ограничени на припремање посете окривљеном АА или ношење пакета окривљеном АА, или размену новца по основима зајма и слично. Међутим, као што је правилно закључио првостепени суд, интензивна размена новца између окривљене ВВ и окривљеног ГГ, у међусобној повезаности са на несумњив начин утврђеном чињеницом да је у њеном стану пронађена аутоматска пушка, несумњиво упућују на закључак да је окривљена ВВ била члан ове криминалне групе, односно да је у свему поступала по налогу окривљеног АА, при чему њени мотиви за такво поступање нису од утицаја на другачије одлучивање, будући да ни у ком случају не представљају неки од основа искључења противправности њених радњи, јер без обзира на зависан однос који је несумњиво имала према окривљеном АА, он није искључивао њену свест и вољу.

Кривично дело разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ из става II изреке пресуде

Како произилази из стања у списима предмета, дана 26.03.2008. године у Београду у Устаничкој улици испред јединице поштанске мреже Београд 22 око 05,15 часова извршено је разбојништво, којом приликом су НН лица уз претњу ватреним оружјем од возача СС1 и пратиоца СС2 одузели из поштанског возила – комбија седам сигурносних кофера са новчаним дотацијама, којом приликом је одузет укупан износ од 21.150.000,00 динара. Доводећи ову чињеницу у међусобну повезаност са осталим доказима у списима предмета, првостепени суд је извео доказе на околност налажења четири од седам предметних кофера у Гроцкој у напуштеној кући, те запаљеног возила марке „Рено Шамад 19“ у Гламачкој улици. Два од четири пронађена кофера била су обојена црвеном бојом, уствари активираним бојом која се активира у случају насилног отварања.

Да је управо возило „Рено 19 шамад“ браон боје, било возило којима је поштанском комбију препречен пут, суд је утврдио на основу исказа сведока СС2 и СС1, те самог окривљеног ББ, који су се у својим исказима и након што су им предочене фотографије возила марке „Рено 19“ изјавили да је то возило слично, односно да личи на возило које је поштанском комбију препречило пут (сведоци СС2 и СС1) односно исказу сведока ББ, који је након што су му предочене фотографије возила навео да не може да тврди да је то возило које је претходног дана купио од сведока Миленковића, али да је суштински „то то“.

Да су окривљени ББ, ГГ и ДД дана 25.03. купили возило „Рено 19 шамад“ од СС4, суд је утврдио на основу исказа самог ББ, извештаја препознавања од стране сведока СС8 и СС5, те извршеног ДНК вештачења. Окривљени ББ је, а који део исказа је прихватио првостепени суд, навео да је дана 25.03. у вечерњим часовима отишао у Моштаницу по претходном договору са сведоком СС4 ради набавке возила „Рено 19 шамад“ страног порекла браон боје, за коју је оглас нашао у новинама. Том приликом су са њим били ГГ и ДД. Окривљени ГГ и ДД су негирали да им је познато било шта око куповине предметног возила, међутим изведени докази говоре супротно. Наиме, у предметном возилу затечени су ДНК трагови окривљеног ДД, а сведок СС8 је препознао окривљеног ГГ као лице које га је питало за правац у ком се крећу ка кући окривљеног СС4 и са његовог мобилног телефона обавио телефонски разговор са СС4. Ово у међусобној повезаности са чињеницом да је и сведок СС5 навела да су куповини возила присуствовала три лица, да су дошли у два возила од којих је један био „Фиат браво“ а да је регистрација другог возила била БГ __, који је број регистрације возила „Алфа ромео“ које је одузето од окривљеног ГГ, јасно говоре у прилог правилном закључку првостепеног суда, да су сва три лица учествовала у куповини предметног возила. При том, није од утицаја начин прибављања папирића са бројем регистрационе ознаке возила „Алфа ромео“, будући да је неспорно да је и сам окривљени ББ децидирано изјавио да је ГГ критичном приликом ишао у Моштаницу својом возилом марке „Алфа ромео“ заједно са ДД. Суд у овом делу није прихватио исказ окривљеног ББ да је он заправо купио возило за 500 евра, а затим га на лицу места препродао окривљенима ГГ и ДД за износ од 700 евра, будући да је исти у том делу нелогичан, те да када се набавка возила доведе у међусобну повезаност са разговорима који су вођени са окривљеним АА, о чему ће бити речи у даљем тексту образложења, несумњиво произилази да су окривљени критичном приликом управо прибављали средства за извршење кривичног дела разбојништва дана 26.03.2008. године, односно возило којим су препречили пут поштанском комбију.

Да су управо окривљени ББ, ГГ и ДД извршили кривично дело разбојништва дана 26.03.2008. године, на начин ближе описан у изреци пресуде, првостепени суд је утврдио на основу исказа сведока СС1 и СС2, ДНК вештачења трагова у возилу марке „Рено“ који

потичу од окривљеног ДД, те исказа окривљене ВВ у делу у ком је навела да је питала окривљеног ГГ да ли је можда он тај који је опљачкао поштанско возило и да је узео новац, на шта је он одговорио „ма нешто мало, нешто се офарбало итд“. Искази сведока СС1 и сведока СС2 су сагласни у погледу околности да је критичном приликом возило марке „Рено“ препречило пут поштанском комбију, да су из возила изашла двојица од тројице лица, маскирани капама фантомкама, држећи у рукама ватрено оружје – пиштоље, отворили врата комбија, наредили оштећенима, овде сведоцима, да изађу из возила, предају мобилне телефоне, легну на коловоз и остану мирни, што су оштећени, односно у сведоци у страху за своју безбедност и учинили, а потом је из возила изашло треће лице, па пошто су оштећени, овде сведоци отворили врата комбија и изнели укупно седам сигурносних кофера, маскирана лица су их ставила у возило марке „Рено“ и одвезли. Да је окривљени ЂЂ умишљајно помогао извршењу овог кривичног дела, суд је утврдио између осталог и на основу исказа ових сведока, који су потврдили да је свим запосленима било познато да се у сигурносним коферима превози новац, да возач и пратилац том приликом нису наоружани, да су имали обуку у вези коришћења тих кофера, те да се локал број 17 који се односи на транспорт новца до Поште 22 и Поште 33 дуго није мењао, односно да је маршрута дуже време била иста, као и да се знало да се прво иде у Пошту 22; те из исказа сведока СС3, који је потврдио да маршрута може да егзистира и више дана, да се дешава да се возачи устале на локалима, па могу да буду на истом локалу и по две недеље и више, те да је аутоход стално на столу како због возача, тако због издаваоца путних налога и свакоме је доступан, сваком у смислу запослених, односно возача који су ангажовани, возача у дежурству, возача у резерви, запослених из друге радне јединице која је лоцирана на истом објекту, контролори из ауто сервиса итд; исказа сведока СС6, који је такође потврдио да локал 17 није имао измену у реду вожње у том неком временском периоду, те да је ред превоза код њега на столу и увек може да се погледа, јер је сваком возачу доступан. Напоследку, учешће окривљеног ЂЂ у извршењу кривичног дела, делимично је утврђено и на основу самог његовог исказа у ком је потврдио да је причао са окривљеним ДД, који је, како је претходно на несумњив начин утврђено, непосредно учествовао у извршењу предметног кривичног дела, те околности да му је ДД, почев од фебруара давао новчани износ у износу од 150 – 200 евра и тако укупно 3000 евра, а с тим што је он то накнадно дефинисао као позајмице, а посебно из чињенице да је почетком године са ДД водио разговор о транспорту новца, дајући одређене информације о транспорту новца, наводно не сматрајући да се те информације могу употребити на начин на који су и употребљене. Томе у прилог окривљени ЂЂ је негирао да је знао куда иде локал број 17, који је конкретном приликом пресретнут. Првостепени суд није прихватио овакво објашњење окривљеног ЂЂ, налазећи да околности да дуго времена познаје окривљеног ДД, да је у периоду од фебруара до маја примио од ДД новчани износ по било ком правном основу који вишеструко превазилази његову зараду, посебно имајући у виду да је у том делу мењао одбрану, накнадно додајући да је заправо дуговао паре СС7, а имајући у виду начин извршења кривичног дела, односно да је окривљеном морао бити познат ред превоза, односно локал, време поласка и одласка и маршрута, имајући у виду његову повезаност са окривљеним ДД, те информације „изнутра“ могао им је дати само окривљени ЂЂ, па је правилно закључио првостепени суд да је окривљени извршио кривично дело из члана 206 став 3 у вези става 2 и 1 КЗ помагањем у вези члана 35 КЗ.

Да је окривљени АА учествовао у извршењу предметног кривичног дела, суд је утврдио на основу преслушаних телефонских разговора и то разговора од 06.06.2008. године вођеног између АА и ББ, разговора од 08.06.2008. године између АА и ДД, те разговора од 04.06.2008. године између АА и ББ. Наиме, из свих наведених разговора утврђено је да окривљени причају, иако у шифрама, о извршењу неког другог кривичног дела разбојништва, међутим приметно је да је *modus operandi* исти као приликом извршења кривичног дела 26.03.2008. године. Тако у разговору од 24.06.2008. године између АА и ББ они разговарају о промени редоследа онога што су планирали да предузму у вези са извршењем кривичног

дела, па АА предлаже да се узме рент-а-кар, на шта ББ одговара да је размишљао да може да нападне на првом семафору после изласка, говоре о блокирању, како он стоји напољу, утрчава унутра итд. У разговору од 06.06.2008. године између АА и ББ, АА обавештава ББ о неком аутомобилу марке „Форд шкорпион“ и даје му карактеристике, при чему је приметно да је у питању возило практично истих карактеристика, порекла и других обележја, сличних као возило марке „Рено 19 Шамад“ који је употребљен приликом извршења кривичног дела од 26.03.2008. године. Напослетку у разговору од 08.06.2008. године, АА саопштава ДД да нађе страна кола која немају никакав податак овде и да је битно „исто као прошли пут“. У разговору са ДД, окривљени АА поново наводи да они можда баш тада „носе оне сигурносне кофере“, на шта ДД одговара да се управо налази са Малим (ГГ), па ће да се нађе са Маторим, који је, како је утврђено, ББ, да види како ће и шта ће, па пошто се у разговор укључује ГГ, АА и њега обавештава шта је испричао ДД, упућује га да узму огласе и да нађу „два“ и поново и њему наглашава да то буде „исто као прошли пут, без иједног папира, без порекла, без ничега, да вам не тражи човек потпис“, посебно је индикативно да након тога АА упозорава ГГ „и то мора наћи раније, а не као прошли пут дан уочи“. Ово, у међусобној повезаности са чињеницом да је аутомобил марке „Рено Шамад“ прибављен дана 25.03.2008. године, а да је кривично дело разбојништва извршено дана 26.03.2008. године, несумњиво наводи на закључак да је управо АА идејни творац и организатор извршења кривичног дела разбојништва од 26.03.2008. године, да је извршење овог кривичног дела обухваћено његовим умишљајем и да је управо он тај који руководи криминалном групом која је извршила предметно кривично дело.

Међутим, као што се основано указује у жалбама окривљене ВВ и њеног браниоца, првостепени суд је на основу изведених доказа извео погрешан закључак да је у извршењу предметног кривичног дела учествовала и окривљена ВВ. Наиме, без упуштања у детаљну анализу околности под којима је окривљена ВВ прибављала новац, те околност да је она дала 500 евра окривљеном ГГ, како би било прибављено возило марке „Рено Шамад“, Апелациони суд налази да нема доказа да је окривљена имала сазнања о извршењу предметног кривичног дела, односно да је у истом вољно учествовала. Првостепени суд је закључио да је оптужена ВВ, управо ради прибављања возила марке „Рено 19 Шамад“ прибавила новац знајући намену истог, што је и потврдила распитујући се код ГГ након извршења дела, шта се десило са новцем. Међутим, из исказа ВВ датог у полицији, који првостепени суд, како сам наводи, прихвата као јасан, логичан и у складу са другим изведеним доказима, произилази да је она изјавила да је, пошто је чула на вестима да је у Устаничкој улици извршено разбојништво везано за пошту и да је одузета велика количина новца, посумњала да то није можда урадио ГГ (ГГ) са лицима које је она звала „клинци“ и које не зна по именима и презименима. ГГ је избегавао одговор и пошто је она рекла да је то огромна количина новца, он је рекао „ма није нешто се офарбало, односно већи део при отварању“, а она је тада схватила да је тај новац неупотребљив. Иако, као што је претходно наведено, управо овај део исказа окривљене ВВ јасно говори о томе да је она била члан криминалне групе, односно да јој је било познато чиме се АА бави, те какви су његови односи са окривљеним ГГ, по налажењу овог суда, управо је доказ да није учествовала у извршењу кривичног дела разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 2 и 1 КЗ, с обзиром да је погрешан закључак првостепеног суда да јој је било познато да је новац који је претходно дала окривљеном ГГ управо употребљен за извршење предметног кривичног дела, јер да је знала да тај новац даје ради набавке аутомобила марке „Рено 19“, односно да је знала која је намена тог аутомобила, односно његова улога у извршењу кривичног дела разбојништва, не би накнадно питала окривљеног ГГ да ли је то он урадио. Како ниједан други доказ не доводи у везу окривљену ВВ са извршењем кривичног дела разбојништва, то је Апелациони суд у Београду, на основу члана 355 тачка 2 ЗКП, окривљену ослободио од оптужбе да је извршила предметно кривично дело.

Кривично дело одузимање и држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ из става III тачка 1. изреке пресуде

Да је окривљени ДД извршио кривично дело из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, описано под тачком 1. у ставу III изреке пресуде, првостепени суд је утврдио на основу потврде о привремено одузетим предметима од 10.07.2008. године, те исказа самог ДД. Наиме, од окривљеног ДД дана 10.07.2008. године, приликом претреса његовог стана, односно куће у Београду, у улици __, одузет је, између осталог, ручни бацач ракета РБР М-84 калибра 64 мм, тридесет метака калибра 7,62 мм, пригушивач марке АП М-70, двеста метака калибра 7,65 мм и 246 метака калибра 7,62, те педесет метака калибра 45 мм. У свом исказу ДД је признао извршење овог кривичног дела, међутим, навео да је мислио да је у питању трофејно оружје, које је његов отац донео са Косова и Метохије, те истакао да с тим оружјем није имао никакве везе. Овакву одбрану окривљеног подржава у жалби бранилац окривљеног, адвокат ДА, наводећи да у овом делу суд није правилно утврдио чињенично стање, јер током поступка није испитао мајку окривљеног, сада покојну ПП, јер је она била власник куће у којој је наведено оружје пронађено, а није ни спроведено извођење доказа утврђивањем ДНК профила на оружју и муницији. Међутим, ова одбрана окривљеног ДД је очигледно дата с циљем избегавања кривице, имајући у виду врсту оружја које је критичном приликом пронађено (ручни бацач ракета, пригушивач), јер с обзиром на саму врсту оружја, окривљени није могао бити у заблуди да се ради о трофејном оружју, при чему околност да је оружје држао у својој кући, у међусобној повезаности са осталим изведеним доказима у току поступка – телефонским разговорима и то нпр. разговором од 27.04.2008. године са окривљеним АА, јасно произилази да су наведена муниција и оружје набављени и држани у циљу извршења кривичних дела, па је посебно у том смислу индикативно да ДД у поменутом разговору објашњава АА да, ако не отворе (очигледно блиндирано возило) „оде Винча у ваздух“, при чему у датом моменту код куће има ручни ракетни бацач. С обзиром на наведено, потпуно би било сувишно изводити друге доказе који уосталом нису ни предложени у току првостепеног поступка, а на које се бранилац тек у жалби позива.

Кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ из става III тачка 2. изреке пресуде

Да је окривљени ГГ извршио кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, ближе описано под тачком 2. под III изреке првостепене пресуде, суд је утврдио на основу потврде о привремено одузетим предметима од 10.07.2008. године, вештачења вештака балистичке струке, те исказа ГГ, који је потврдио да је два пиштоља и муницију држао у свом стану, а које оружје и муниција су, како произилази из налаза и мишљења вештака балистичке струке, функционално исправни, те представљају ватрено оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији. У овом делу бранилац окривљеног ГГ није нападао утврђено чињенично стање, већ само одлуку о казни.

Кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, из става III тачка 3. изреке пресуде

Да су окривљени АА, ГГ и ВВ извршили кривично дело из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, ближе описано под тачком 3. у ставу III изреке првостепене пресуде, суд је утврдио на основу потврде о привремено одузетим предметима од ВВ, балистичког вештачења, исказа окривљеног АА, те исказа окривљене ВВ. Иако је окривљени АА на главном претресу променио свој исказ, у циљу отклањања кривице окривљеног ГГ, које

наводе је поновио у изјављеној жалби, првостепени суд је дао јасне разлоге на страни 103. и 104. у образложењу првостепене пресуде, због којих такву измену одбране није прихватио. Окривљени АА у изјављеној жалби не спори своју кривицу за предметно кривично дело, већ наводи да окривљени ГГ и окривљена ВВ нису имали никакве везе са извршењем предметног кривичног дела, те сматра да је у том циљу требало спровести ДНК вештачење трагова на оружју, док његов бранилац у овом делу напада само одлуку о казни. Окривљена ВВ и њен бранилац истичу да окривљена ВВ није имала вољу да предметно оружје држи за себе, већ да се исто оружје налазило у стану, као и све остале ствари њеног ванбрачног супруга АА. Бранилац окривљеног ГГ, осим навода у погледу чињеничног стања у овом делу, наводи да првостепени суд није правилно утврдио ко је донео поменути пушку у стан, нити када је то учинио, који наводи су цењени приликом образложења ове пресуде у погледу битних повреда одредаба кривичног поступка, а у осталом делу жалбе указује да је суд погрешно утврдио чињенично стање, прихватајући исказ окривљеног АА да је пушку набавио 2005. године, међутим, не прихватајући део исказа са главног претреса, у ком је окривљени навео да је пушку набавио у Босни. Правилан је закључак првостепеног суда да је окривљени АА извршио кривично дело из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, онако како му је то оптужницом стављено на терет, па како ни окривљени АА, ни његов бранилац суштински не споре овај део утврђеног чињеничног стања, то су жалбе у овом делу одбијене. Жалба браниоца окривљеног ГГ, који се практично у погледу чињеничног стања тиче окривљеног АА је такође неоснована, будући да на правилност утврђеног чињеничног стања није од утицаја чињеница где је окривљени АА набавио предметну пушку, с обзиром да је исту несумњиво у наведеном периоду држао у Београду, а потом закопао у Звездарској шуми. Из првобитног исказа окривљеног АА, те окривљене ВВ, а из осталих доказа у списима предмета јасно произилази да је окривљени ГГ тај који је пушку донео у стан окривљене ВВ, одакле је иста и одузета, па имајући у виду начин на који је била упакована пушка, то би извођење доказа вештачењем ДНК трагова на самој пушци било без утицаја на правилност утврђеног чињеничног стања. Као и код кривичног дела из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ и за ово извршење кривичног дела из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, код неспорне чињенице да је окривљена ВВ наведену пушку држала у стану, без утицаја је који су разлози због којих је прихватила да наведена пушка стоји у стану, будући да је исто несумњиво учинила по налогу окривљеног АА, при чему је имала и свест и вољу да предметну ствар држи у стану. Бранилац окривљене ВВ сматра да предметна пушка и није била у њеној државини, јер она нема никакав однос према том оружју, међутим, и сам наводи да је државина фактичка власт над ствари и да није потребна воља држаоца да ствар држи као своју. Како се пушка налази у стану који окривљена користи, на шта је она пристала. то је сасвим довољно за постојање њене државине на оружју, све и узимајући да је њена воља да ствар – аутоматску пушку, држи за окривљеног АА.

Кривична дела изазивање панике и нереди из члана 343 став 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ из става IV под тачкама 1. и 2. изреке пресуде

Да су окривљени АА и ББ извршили кривично дело из члана 343 став 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, ближе описано под у тачкама 1 и 2 изреке првостепене пресуде, суд је утврдио на основу извештаја о комуникацији „Хало“ картицом, броја 135995, с које је дана 14.05.2008. године у 11,52 из Обреновца упућен позив на број телефона Палате правде, а са исте „Хало“ картице, односно телефонске говорнице су дана 15.04.2008., 24.04.2008., 13.05.2008. обављени и разговори са окривљеним АА. Ово потврђује и снимљен телефонски разговор под шифром „Рено 12г“ од 13.05.2008. године између ББ и АА, те разговори од 19.06.2008. и 26.06.2008. године између окривљених ББ и АА, службене белешке и обавештења примљеног од грађана од 27.06.2008. године, дописа Четвртог општинског јавног тужилаштва од 29.07.2008. године, те разговора под шифром „Рено 14 г“

од 19.06.2008. године. Окривљени АА у изјављеној жалби, осим што понавља одбрану изнету током првостепеног поступка, односно осим што негира да је имао било какве везе са предметним кривичним делима, не указује на неку чињеницу или околност која би била од утицаја на другачије одлучивање. Његов бранилац сматра да суд није могао да користи транскрипте телефонских разговора, с обзиром да кривично дело из члана 343 став 1 КЗ није кривично дело из члана 504а ЗКП, а у погледу ког се могу користити снимљени телефонски разговори. Бранилац окривљеног ББ, адвокат БА, у жалби се не осврће на овај део првостепене пресуде, док други бранилац окривљеног ББ, адвокат БА1, сматра да суд није потпуно утврдио чињенично стање, будући да је преслушавањем аудио записа у односу на кривично дело од 14.05.2008. године преслушао снимак из МУП-а и утврдио да глас подсећа на окривљеног ББ, док то није учинио за кривично дело извршено 27.06.2008. године.

Апелациони суд налази да је првостепени суд био слободан да користи транскрипте наведених разговора у правцу утврђивања чињеничног стања везано за кривична дела из члана 343 став 1 КЗ, будући да, у смислу одредбе члана 504н став 3 ЗКП која је важила у тренутку предузимања процесне радње снимања разговора, подаци прикупљени применом мера из члана 504љ Закона који се односе на кривично дело које не представља дело организованог криминала не могу се користити у кривичном поступку који се води за то кривично дело, јер је конкретни кривични поступак према овим окривљенима неспорно вођен због кривичних дела из области организованог криминала. Околност да првостепени суд није констатовао, односно окарактерисао глас на снимку службе МУП-а, упућен Четвртом општинском суду у Београду, с обзиром на изведене доказе у том правцу, који јасно указују да лице које је позвало Службу 92 - 27.06.2008. године и рекло да је бомба постављена у Четвртом општинском суду, управо ББ, није од утицаја на другачије одлучивање.

ПОВРЕДЕ КРИВИЧНОГ ЗАКОНА

У изјављеним жалбама браниоци окривљених превасходно сматрају да је учињена повреда закона тиме што је првостепени суд на неправилно и непотпуно утврђено чињенично стање применио кривични закон, који жалбени наводи су неосновани, будући да је претходно утврђено чињенично стање потпуно и правилно утврђено, те је, по налажењу овог суда, првостепени суд на тако потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон, налазећи да су окривљени извршили кривична дела онако како им је то оптужницом стављено на терет (осим окривљене ВВ за кривично дело из члана 206 став 3 у вези става 2 и 1 КЗ), са директним умишљајем, те како нису постојале околности које би искључиле њихову кривицу, огласио их кривим.

Међутим, у односу на овај законски основ побијања првостепене пресуде, жалба бранилаца окривљених ГГ и окривљене ВВ основане су у делу у ком се односе на одлуке првостепеног суда о мерама безбедности одузимања предмета а жалба браниоца окривљеног ЂЂ је неоснована.

Мере безбедности одузимања предмета

Наиме, првостепени суд је на предлог Тужиоца за организовани криминал, између осталог, на основу члана 87 став 1 у вези члана 79 став 1 тачка 7 и члана 80 КЗ, изрекао мере безбедности одузимања предмета и то од окривљеног ГГ једног путничког моторног возила марке „Алфа Ромео 147“ са саобраћајном дозволом и полисом осигурања, једну возачку дозволу и два контакт кључа, а од окривљене ВВ пет картица мобилне

телефоније и две пластичне картице „МТС“-а, без претплатничке картице. Одредбом члана 87 КЗ прописано је да се мера безбедности одузимања предмета може одредити у погледу предмета који је био намењен или употребљен за извршење кривичног дела или је настао извршењем кривичног дела, а првостепени суд је у образложењу на страници 154 навео да поменуте предмете одузима, будући да је утврдио да су употребљени или намењени за извршење кривичних дела, те да и даље постоји опасност да ће ови предмети бити употребљени за извршење кривичног дела. Овакав закључак првостепеног суда је неприхватљив, с обзиром да током поступка није утврђено да је путничко возило марке „Алфа Ромео 147“, власништво окривљеног ГГ, нити употребљено, нити намењено, нити настало извршењем кривичног дела, па није било места одузимању овог возила од окривљеног, а посебно није било места одузимању возачке дозволе на име окривљеног, јер као што правилно наводи бранилац окривљеног, право на управљање моторним возилом је легитимно стечено право окривљеног ГГ и предмет, односно исправа која потврђује да је окривљени стекао наведено право не може бити предмет одузимања у конкретном кривичном поступку, имајући у виду да не постоје услови за примену ове мере безбедности у смислу одредбе члана 79 став 1 тачка 6 КЗ. Такође, картице мобилне телефоније и два мобилна телефона са припадајућим картицама, те пластичне картице „МТС“-а без претплатничке картице, одузете од окривљене ВВ, не представљају предмете намењене извршењу кривичних дела, нити је, као што то правилно указује бранилац окривљене, иједан телефонски разговор окривљене изведен као доказ обављен са ових картица.

Бранилац окривљеног Ђ сматра да је неосновано првостепени суд одузео од окривљеног телефон марке „Нокие“, међутим, по налажењу овог суда предметни телефон је употребљен приликом извршења кривичног дела разбојништва што се утврђује из транскрипата телефонских разговора.

С обзиром на наведено, Апелациони суд је преиначио првостепену пресуду у овом делу, одбивши предлог Тужиоца за организовани криминал за одузимање наведених предмета, одлучујући као у ставу III изреке пресуде.

Одузимање имовинске користи

Како је првостепена пресуда преиначена и окривљена ВВ ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело из члана 206 став 3 у вези става 2 и 1 КЗ, то је првостепену пресуду ваљало преиначити и у делу одлуке о одузимању имовинске користи, будући да је одредбом члана 92 КЗ прописано да ће се од учиниоца одузети новац и свака друга имовинска корист прибављена кривичним делом, а како је правоснажно утврђено, окривљена ВВ није учинилац предметног кривичног дела, те је у том делу првостепена пресуда преиначена, тако што је Апелациони суд обавезао окривљене АА, ББ, ГГ, ДД и ЂЂ да солидарно плате износ од 27.150.000,00 динара у корист буџетских средстава РС, као имовинску корист прибављену кривичним делом. У овом делу неосновано бранилац окривљене ВВ сматра да је повређен закон, тиме што је првостепени суд оштећено предузеће ЈП „ПТТ Саобраћај Србије“ упутио да део имовинско-правног захтева, који се односи на накнаду штете и затезне камате остварује у парничном поступку, јер је изреком пресуде штета несумњиво утврђена, па се штета као квалификаторни елемент кривичног дела мора безусловно поклапати са износом утврђеним као елементом бића кривичног дела, те је сматрао да је, упућујући оштећеног на парницу, изрека првостепене пресуде неразумљива. Такође, бранилац окривљене ВВ сматра и да, с обзиром да је оштећени наплатио износ од 27.150.000,00 динара, по основу осигурања, а имовинско-правни захтев по основу права на затезну камату определио у износу од 1.553.808,60 динара, није било места упућивању оштећеног на парницу. Напослетку, адвокат ВА сматра да, ако је осигурање надокнадило

износ настале штете, износ имовинско-правне користи не треба уплатити у корист буџетских средстава суда.

Правилно је првостепени суд оштећеног упутио да у парници остварује део имовинско-правног захтева који се односи на накнаду штете и затезне камате, будући да, иако је оштећени износ затезне камате определио, било је неопходно извршити финансијско вештачење у циљу утврђивања наведене затезне камате, што би водило одуговлачењу кривичног поступка, а осим тога, затезна камата, супротно ставу браниоца окривљене Весне ВВ није једина штета која је настала за оштећеног (сигурносни кофери и сл.). Одлука суда да се имовинска корист прибављена кривичним делом уплаћује у корист буџетских средстава Републике Србије је правилна, будући да се на међусобне односе осигуравајућег друштва и оштећеног примењују релевантне одредбе Закона о облигационим односима о регресу и тај основ настанка облигација није предмет одлучивања кривичног суда.

ОДЛУКА О КРИВИЧНИМ САНКЦИЈАМА

Одлучујући о појединачним казнама, првостепени суд је у смислу одредбе члана 54 КЗ ценио све околности од утицаја на одмеравање казне, па као олакшавајуће околности на страни окривљеног АА ценио делимично признање извршеног кривичног дела у погледу кривичног дела из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, чињеницу да је отац малолетног детета, код окривљеног ББ чињеницу да је ожењен, отац двоје малолетне деце, код окривљеног ГГ чињеницу да је раније неосуђиван и да је био млађе пунолетно лице у време извршења кривичног дела, те да је делимично признао извршење кривичног дела из члана 348 став 1 КЗ, код окривљеног ДД његово делимично признање у вези кривичног дела из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, а од олакшавајућих околности у односу на окривљеног ЂЂ чињеницу да је неосуђиван, те у односу на окривљену ВВ такође околност њене раније неосуђиваности, те чињеницу да је делимично признала извршење кривичног дела из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ. Суд је као заједничку олакшавајућу околност на страни свих окривљених ценио њихово коректно држање. Од отежавајућих околности у односу на окривљеног АА суд је ценио његову вишеструку осуђиваност, између осталог због истоврсних кривичних дела, код окривљеног АА и ББ њихову ранију осуђиваност због истоврсних кривичних дела, у односу на окривљеног ДД такође чињеницу да је осуђиван због истоврсног кривичног дела, при чему је ценио да су сви окривљени раније осуђивани и на затворске казне, што до сада није дало позитивне резултате на плану специјалне превенције. Као заједничку отежавајућу околност за окривљене АА, ББ и ДД, суд је ценио степен њихове кривице, друштвену опасност и штетност предузетих радњи, чега су окривљени били свесни, ценећи посебно да је АА окривљеном ГГ у једном телефонском разговору рекао да је направио криминалце од њих и да је од пола краја направио криминалце, те да су сви окривљени исказали упорност у извршењу дела, да њихови криминални планови нису били управљени на једну радњу, нити су били пројектовани на одређени временски период, те је имао у виду да је разбојништво извршено на штету јавног предузећа, чије је благовремено функционисање од битног значаја за велики број грађана. На основу напред наведених околности, првостепени суд је окривљенима утврдио казне затвора за појединачна кривична дела, те одмерио јединствене казне затвора како је напред наведено.

Тужилац за организовани криминал у изјављеној жалби сматра да суд није довољно ценио ранију осуђиваност АА, ББ и ДД, те није довољно ценио степен њихове кривице и околности под којима је кривично дело извршено, а олакшавајуће околности на страни окривљених нису такве природе да би казне, по налажењу Тужилаштва, биле овако благе. Тужилац за организовани криминал сматра да суд није могао као олакшавајућу околност на страни окривљених ГГ, ЂЂ и ВВ да узме њихову ранију неосуђиваност, с

обзиром да је обавеза сваког грађанина да поштује закон, те сматра да олакшавајуће околности на страни окривљених ГГ и ВВ, које се тичу делимичног признања у вези кривичног дела из члана 348 став 1 и 2 КЗ нису такве природе да би оправдале висину казне затвора, јер је суд занемарио ангажовање ових окривљених у извршењу кривичних дела велике друштвене опасности.

Окривљени АА и његов бранилац у изјављеним жалбама не указују на неку чињеницу или околност која би била од утицаја на другачије одлучивање о казни, а коју првостепени суд није ценио или није правилно ценио, већ само паушално наводе да сматрају да су изречене казне престроге.

Браниоци окривљеног ББ сматрају да је казна престрога, да је првостепени суд дао превелик значај отежавајућим околностима, а олакшавајућим није дао довољан значај, при чему бранилац окривљеног ББ, адвокат БА, напомиње да суд није могао као отежавајућу околност на страни окривљеног да узме чињеницу да је осуђиван због истоврсног кривичног дела, с обзиром да никад није осуђиван за разбојништво.

Бранилац окривљеног ГГ сматра да олакшавајуће околности на страни окривљеног ГГ имају карактер нарочито олакшавајућих околности, те да би се изрицањем казне испод законом прописаног минимума постигла сврха кажњавања, у прилог чему је у жалби доставила потврду да је окривљени ГГ запослен од 1. јануара 2011. године.

Бранилац окривљеног ДД такође сматра да, узимајући у обзир све олакшавајуће околности на страни окривљеног, сврха кажњавања би се могла постићи и блажом казном, те има места примени члана 56 КЗ, а посебно указујући заједно са браниоцем окривљеног ГГ да је сам боравак у притвору на окривљене довољно утицао да више не врше кривична дела.

Бранилац окривљеног ЋЋ, адвокат ЂА, сматра да суд у односу на ЋЋ практично није образлагао одлуку о казни, те да индивидуализације казне нема.

Напослетку, окривљена ВВ и њен бранилац побијају првостепену пресуду због одлуке о казни, међутим, не осврћу се посебно на појединачно утврђене казне затвора, нити јединствену казну затвора, већ у прилог само прилажу медицинску документацију, из које се утврђује да је окривљена ВВ у другом стању.

У изјављеним жалбама суштински се не спори да је првостепени суд правилно утврдио све околности из члана 54 КЗ на страни окривљених, у смислу отежавајућих и олакшавајућих околности, при чему тачно бранилац окривљеног ББ наводи да окривљени није осуђиван за истоврсно кривично дело, већ за истородна кривична дела (због кривичног дела крађе и тешке крађе) што није од битног утицаја на одлучивање о казни. Такође, првостепени суд налази и да је окривљени ДД осуђиван због истоврсног кривичног дела, иако је осуђиван због кривичног дела крађе, која околност такође није од утицаја на другачије одлучивање.

У односу на окривљене АА и ББ, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности из члана 54 КЗ, те ценио степен кривице и околности под којима је кривично дело извршено, те држање окривљених након извршеног кривичног дела, те им правилно утврдио појединачне казне затвора за кривично дело злочиначко удруживање, окривљеном АА казну затвора у трајању од једне године, а окривљеном ББ казну затвора у трајању од седам месеци, за кривично дело разбојништва окривљеном АА казну затвора у трајању од седам година и шест месеци, а окривљеном ББ казну затвора у трајању од пет година и шест месеци, а за кривично дело изазивање панике и нереди казне затвора у трајању

од по шест месеци окривљеном АА и од по четири месеца окривљеном ББ, те окривљеном ББ казну затвора у трајању од десет месеци за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, међутим, налази да је престрого одмерио јединствене казне, изричући окривљеном АА казну затвора у трајању од десет година, а окривљеном ББ казну затвора у трајању од шест година и шест месеци, у коју ће му се урачунати време лишења слободe и време у притвору, односно да је првостепени суд дао пренаглашен значај отежавајућим околностима на страни окривљеног, супротно ставу Тужиоца, имајући у виду да је ипак у питању једно кривично дело разбојништва, те да у конкретном случају није употребљена сила, већ претња. Стога Апелациони суд је окривљеног АА, на основу члана 60 и 63 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од осам година и шест месеци а окривљеног ББ на јединствену казну затвора у трајању од шест година.

При утврђивању појединачних казни у односу на окривљеног ГГ, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно утврдио казне затвора за кривично дело злочиначко удруживање у трајању од четири месеца, за кривично дело разбојништва казну затвора у трајању од четири године и за кривично дело из члана 348 став 1 казну затвора од четири месеца, а за кривично дело из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од шест месеци, те сматра да, имајући у виду олакшавајуће околности на страни окривљеног - да се у међувремену запослио, а посебно чињеницу да је у време извршења кривичног дела био млађе пунолетно лице и неосуђиван, јединствена казна затвора у трајању од четири године и шест месеци је у свему адекватна, како личности окривљеног, тако и степену његове кривице.

У односу на окривљеног ДД, првостепени суд је дао адекватан значај свим околностима при чему, као што је наведено, околност да је осуђиван бог истородног а не истоврсног кривичног дела, није од битног утицаја на висину казне. Првостепени суд је окривљеном за кривично дело злочиначко удруживање утврдио казну затвора у трајању од пет месеци, за кривично дело разбојништва казну затвора у трајању од четири године и четири месеца, за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја казну затвора у трајању од десет месеци и одмерио јединствену казну затвора у трајању од пет година и четири месеца која је у свему сразмерна, како степену кривице окривљеног, тако и његовој личности. Олакшавајуће околности на страни окривљеног, делимично признање (за оружје) и коректно држање немају, по налажењу овог суда карактер нарочито олакшавајућих, будући да је оружје које је предмет извршења кривичног дела из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ пронађено код окривљеног.

Како је за кривично дело разбојништва из члана 206 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ прописан законски минимум у трајању од три године, те како ни бранилац окривљеног ЂЂ, ни Јавни тужилац у односу на овог окривљеног нису указали на неку чињеницу или околност која би била од утицаја на висину казне, то је њихова жалба у овом делу оцењена неоснованом.

Будући да је окривљена ВВ ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело разбојништва, то је Апелациони суд као правилно утврђену задржао казну затвора у трајању од три месеца за кривично дело из члана 346 став 2 КЗ. У односу на кривично дело из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, као што је правилно указала бранилац окривљеног ГГ – адвокат ГА, суд је повредио кривични закон у корист окривљене приликом одмеравања казне за кривично дело из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, утврдивши јој казну испод границе прописаног минимума, а не ценећи олакшавајуће околности на страни окривљене, као нарочито олакшавајуће околности у смислу члана 56 тачка 3 КЗ. Међутим, с обзиром на жалбу Тужиоца за организовани криминал, имајући у виду и чињеницу да на страни

окривљене у време доношења ове пресуде постоји олакшавајућа околност која се тиче њене трудноће, нашао да је адекватна казна окривљеној за предметно кривично дело казна затвора у трајању од осам месеци, имајући у виду врсту оружја у конкретном случају, па је, на основу чланова 60 и 63 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од десет месеци, у коју ће се урачунати време лишења слободе и време у притвору.

Имајући у виду напред наведено, Апелациони суд у Београду је на основу члана 388 ЗКП у вези члана 391 став 1 ЗКП у вези члана 355 тачка 2 ЗКП одлучио као у изреци.

Записничар
Марина Барбир

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Зоран Савић